

νω, ἀκονάω-ῶ.

Ψεждаю, εσιν. μ. -жаδ, λιση. κατακρίνω, καταδικάζω, δικάζω. 2) καταγινώσκω = ὠγλαγόλδϋο.

Ψεждаenie, ἱα. οὐδ. κατάκρισις, κατάκριμα, καταδική. 2) κατάγνωσις, καταλαλιὰ = ὠγλαγόλανιe.

Ψεжденникъ, α. ἀρσ. κατάδικος, κατάκριτος. = τῷ ἐπομ.

Ψεжденный, αλ, σε, ἐπιθ. (μετχκ.) κατάκριτος, κατάδικος. καὶ ἀντὶ μετχ. καταδεδικασμένος, καταδικασθεὶς, κατακριθεὶς.

Ψεдыбаю, εσιν. ἀορ. ὠτεδλάχ. μ. ὠτεδλάю, εσιν. ἐπισάττω, στρωματίζω (κοιν. σαμαρώνω, σελλώνω, στρώνω).

Ψεднiю, εσιν. μ. -ниi, ἱση. ἐπισκιάζω, περισκιάζω.

Ψεдшiй, αλ, εε. μετχ. ἐνεργ. χρ. ἀορ. (τοῦ ὠεαζάю, ὡς ἐκ τοῦ ὠεαγόχ. ἀορίστου αὐτοῦ ἀνωμάλως. = ὠεαζάβшiй) ὁ ψηλαφήσας, ὁ ψάυσας.

Ψεаземный, αλ, σε. μετχ. παθ. τοῦ ὠεαζάю. ὁ ψηλαφόμενος,

ὁ ψαυόμενος. 2) ἀντὶ ἐπιθ. ψηλαφητὸς, ψαυστὸς. Ψεазема тма. ψηλαφητὸν σχότος. = τῷ ἐπομ.

Ψεазательный, αλ, σε. ἐπιθ. (230) ψηλαφητὸς, ψαυστὸς, = ὠεαζάемый 2. σημασ.

Ψεазiю (καὶ-зdiю), εσιν. ἀορ. ὠεαζάχ. μ. ὠεαжд, εσιν. ψάύω, περιψάύω, ψηλαφάω-ῶ, θιγγάνω.

Ψтаи = ὄтай.

Ψтедiю (καὶ ὠτεдiбаю), εσιν. ἀορ. ὠτεдiχ. μ. ὠтешд, εσιν. ξέω, ἀποξέω, περιξέω, περιξύνω, πελεκάω-ῶ, ρυκανάω-ῶ, ρυκανίζω, ἀποσμιλεύω.

Ψтирiю, εσιν. ἀορ. ὠτρήχ. (τὸ 2. ὠτέρлх рлi-рлi ἔσι, τὸ 3. ὠтрi) μ. ὠтрд, εσιν. ἀπομάσσω, ἐκμάσσω, ἀπαλείφω, ἀποσμήχω, ἀποσπογγίζω. 2) μ. φρ. = ὠчншiю.

Ψтoкъ, α. ἀρσ. οἶδημα, οἶδησις, (οἶδημα, οἶδος). 2) водный ὠтoкъ. ὕδρωψ. ὅρα ἐν τῇ λ. τρδз.

Ψторжiвѣх. ἀορ. τοῦ ρжiвѣю.

Ψтразiю, εσιν. ἀορ. -сoх. μ. -сд, εσιν. = ὠтразiю = ἡстразiю.